

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie

Josef Glivický

K šedesátinám prof. Františka Wolfa

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie, Vol. 11 (1966), No. 3, 181

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/138605>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 1966

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

K ŠEDESÁTINÁM PROF. FRANTIŠKA WOLFA

Dr. František WOLF, profesor na kalifornské universitě v Berkeley, se dožil 30. listopadu 1964 šedesátí let.

Patří k příslušníkům první generace matematiků přírodovědecké fakulty, tehdy nové Masarykovy university v Brně. Rodák z Prostějova, kde vystudoval reálku, přišel na brněnskou universitu v době, kdy stolicí matematiky převzal po Matyáši Lerchovi sedmadvacetiletý Eduard Čech. František Wolf byl jeho prvním doktorandem, promoval v r. 1928 „sub auspiciis“. Po studiích působil na několika středních školách v Praze. Ve školním roce 1936–37 získal stipendium k pobytu na universitě v Cambridgi. V roce 1938 se habilitoval na přírodovědecké fakultě Karlovy university u prof. Jarníka. Když mu ministerstvo školství udělilo stipendium pro pobyt ve Švédsku, odjel tam 1. prosince 1938 a pracoval ve Stockholmu v ústavě Mittag-Lefflerově u prof. Carlemana. Po třech letech na jaře 1941 odjel přes Finsko, Sovětský svaz a Japonsko do Ameriky. S výjimkou školního roku 1941–42 působí stále v Berkeley, kde je profesorem na tamní universitě (University of California).

Se svou vlastní udržuje stálý styk (jeho maminka žije v Prostějově). Poslední jeho návštěva v Praze byla v r. 1959 na pozvání vedoucího Matematického ústavu ČSAV prof. E. Čecha; vloni v září se zúčastnil Mezinárodní matematické konference v Budapešti a na zpáteční cestě se zastavil i ve svém rodném městě.

První své dvě práce o konvergenci obecných trigonometrických řad a pojednání o obecných řadách trigonometrických a ortogonálních z let 1928 a 1931 uveřejnil v jazyce francouzském u nás, všechny ostatní studie matematické publikoval v jazyce anglickém (s výjimkou německého pojednání o jednoznačnosti analytických funkcí v *Mathematische Annalen* z r. 1940) v časopisech a sbornících britských, švédských, belgických, italských a amerických. Od roku 1952 pracuje ve funkcionální analýze, v teorii perturbací. V roce 1959 se začal specializovat na teorii singulárních hraničních problémů v parciálních diferenciálních rovnicích.

Během volných školních roků (tzv. sabbatical) přednáší na evropských universitách a vědeckých symposiích. Tak v r. 1955–56 pobyl čtyři měsíce v Londýně, tři měsíce v Římě, pak též v Curychu, Vídni, Kodani, Lundu a Amsterdamu. Styk s vědeckým světem mu umožňuje dokonalá znalost několika světových jazyků.

Na universitě v Berkeley má na starosti výchovu mladých doktorandů. O prázdninách bývá ředitelem kursů pro další vzdělání středoškolských profesorů v moderních matematických disciplínách. V nich se pečuje též o vyhledávání a výchovu matematických talentů mezi středoškolskými studenty, kteří se v nich školí pro budoucí vědeckou práci na universitách.

Jeho soukromým potěšením je zahradičení, je též znamenitým klavíristou a na universitních slavnostech s úspěchem propaguje svou interpretaci naše klasiky, především Smetanu, Dvořáka a Suka. Je stále skromným a srdečným člověkem stejného osobního kouzla, jaké jsme u něho poznali během jeho brněnských universitních let.

Josef Glivický

Zkušenosti mistrů lze nahradit elektronikou

např. při výrobě oceli v konvertorech. U starších konstrukcí určovali oceláři konec zkoušovacího procesu podle vzhledu plamene a podle hluku. Moderní konvertory jsou opatřeny lapačem prachu, takže plamen není vidět. Místo toho lze použít zařízení mnichovské firmy Rohde a Schwarz, které snímá hluk stroje, vybírá z něho vhodný kmitočet v blízkosti 200 Hz, jehož intenzitu měří a zapisuje v závislosti na čase. Z typického průběhu této závislosti lze vyčíst vhodný okamžik ukončení procesu. Protože by se citlivý mikrofon špatně snášel s hutným provozem, přivádí se k němu hluk patnáctimetrovou ocelovou trubkou. Sk